

Nekonečná

Jablkoň

Ráno snídám vůni vlasů,
k obědu mám tvoji krásu
a večerím tvůj hlas, tvůj dech, tvůj klín.

Tam tam, noci buší,
do dvou těl a do dvou duší
výš a výš padám k tobě blíž

Měsíc chodí po moři a moře hoří,
duše do duše se v dlouhých vlnách noří,
nekonečno konečně se prodírá ven,
mléčná dráha rozlévá se na celou zem.

Noc velkým vrzem škrtne o zem a jede dál,
čas na chvíli zastavil se, jakoby spal,
nahá věčnost důstojně se zakrývá tmou,
den se řítí plnou parou nekonečnou.